

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ

Η ΤΡΑΓΩΔΟΣ ΡΑΧΗΛ

Ραχήλ, κοιμόταν στή σκιά ένοντος περιούσαν κι' ο πατέρας Φελιέ πρήγμαις και πολλούσε στις πλατείες ήμερολόγια, εικόνες κι' ώραματα... Συγχρόνως, γυναίκα του πήγαινε στή θρύσιο του χωριού κι' έπλενε τ' απορόρουχα της ολογενείας. Ήταν τόσο μικρούλα, ώστε, πλιγυένη καθώς ήταν στις φυσικές της, έμοιας μ' ένα λευκό δέμα... Μιά μέρα μάλιστα έκινησαν και ξέχασαν νά την πάρουν μαζύ τους.

Όστροσ, πάνω από αυτό το παιδί που δεν είχε κούνια, είχαν σκύψει ή μορές και τού είχαν δώσει ένα χάρισμα πιο μεγάλο κι' από την ώμοφριά της μεγαλοφρία!

Ο πατέρας Φελιέ, άφοι συγκέντρωσε μερικές οίκονομίες, κουρασμένος πειά νά γυρίζει αδιάπτως στους δρόμους της Γερμανίας και της «Ελβετίας, αποφάσισε νά έγκατασταθή στό Παίρι. Κι' έκει έξακολούθησε νά κάνει την πραγματεία, ένω ή γυναίκα του περιώριστηκε μέσα στη σπίτι. Τώρα όμως ήσαν πολλοί ήσυχοι, γιατί τα παιδιά τους μεταξύ της έπλεναν και ξέχασσαν νά την πάρουν μαζύ τους.

Η μικρούλα Ραχήλ, ήταν τώρα δύοδεκα χρόνων, μά δεν φάνταζε πάνω από δύτικά. Τραγουδούσε μ' έξαιρετική χάριτα διάσφορα τραγουδάκια κι' ό πατέρας Φελιέ αποφάσισε νά έκμεταλλευθεί το ταλέντο της αύτο. Αποπάσιος δηλαδή νά στέλνη τη δεύτερη κόρη του τη Σάρφα νά πουλάνε πορτοκάλια στά κέντρα, ένω ή Ραντήλ που την συνέδει τραγουδούσε...

Η μικρούλα ήσαιε διάσφορους εύθυμους σπουδούς, τόν διότοις, δεν καταλάβαινε τή σημασία, καθώς και έωριτικά τραγουδάκια που ή ώραιες τού Παρισιού τά δύκουγαν μέ τό κεφάλι τους νυσμένο στόν διμο το καθαλλέρου τους. Μιά μέρα, στή Βασιλική Πλατεία, ένας ζωγνωτός κύριος έβαλε ένα πενιφράνικο κι' ένα ποίμνια στό νέο της μικρούλας καλλιτέχνιδος.

Ήταν διάκτιο Ούγκω, δόποιος πρώτος χαρετούσε μέ τη χειρονομία του συνή τή μεγαλοφία της.

Σχεδόν συγχρόνως, δι Σπόρων, ένας καλός κύριος που διεύθυνε κάποιο μουσικό ίνστιτούτο, πρόσεξε μιά μέρα τη Ραχήλ, ένω τραγουδούσε μιά ομάδα στα στήν όποια ή άπαγγελια της έδινε έξαιρετική άξια. Ήτην έπήρε άμεσως στό ίνσιτούτο του, μά ή μουσική δεν ήταν ό πραγματικός δρόμος της. Στού Σόρδων ωστόσο ή Ραχήλ, συνάντησε κάποιο καλλιτέχνη τού γαλλικού θεάτρου, τόν Σαντ-Ωλαίρ, δόποιος είχε δραγωσεί κάποια μικρή σχολή θέατρου. Έκει δήλη τήν θεάτρου μεγάλων δραματικών συγγραφέων, τίς όποιας σε δεκαεπτά μήνες τίνει η μεταρρυθμίση την καταπληκτική αύτήν μεταμόφωση.

Η παιδούλα είχε γίνει γυναίκα κι' ή μικρούλα θήμυποις μιά μεγάλη τραγουδίσσια.

Ν' άμαξι, πραγματευτών προχωρώσε με δυσκολία, μέ δρυντά τραντάγματα στούς δρόμους της Γερμανίας, έδω κι' έκατόν τόσα χρόνια... Μάκι τόσο οι ιδιοκτήτες του άμαξιού, ο πατέρας κι' ή μπρές Φελιέ, άναγκασόντουσαν νά κατεβαίνουν και νά σπρώχνουν, γιατί τά άλογα κυριαρχούσαν πάλι δεν μπορούσαν νά τραβήξουν πιο πολύ...

Σταυρούσαν στά χωριά απ' τά δύτικα περιούσαν κι' ο πατέρας Φελιέ πρήγμαις και πολλούσε στις πλατείες ήμερολόγια, εικόνες κι' ώραματα... Συγχρόνως, γυναίκα του πήγαινε στή θρύσιο του χωριού κι' έπλενε τ' απορόρουχα της ολογενείας. Ήταν τόσο μικρούλα, ώστε, πλιγυένη καθώς ήταν στις φυσικές της, έμοιας μ' ένα λευκό δέμα... Μιά μέρα μάλιστα έκινησαν και ξέχασαν νά την πάρουν μαζύ τους.

Όστροσ, πάνω από αυτό το παιδί που δεν είχε κούνια, είχαν σκύψει ή μορές και τού είχαν δώσει ένα χάρισμα πιο μεγάλο κι' από την ώμοφριά της μεγαλοφρία!

Ο πατέρας Φελιέ, άφοι συγκέντρωσε μερικές οίκονομίες, κουρασμένος πειά νά γυρίζει αδιάπτως στους δρόμους της Γερμανίας και της «Ελβετίας, αποφάσισε νά έγκατασταθή στό Παίρι. Κι' έκει έξακολούθησε νά κάνει την πραγματεία, ένω ή γυναίκα του περιώριστηκε μέσα στη σπίτι. Τώρα όμως ήσαν πολλοί ήσυχοι, γιατί τα παιδιά τους μεταξύ της έπλεναν και ξέχασσαν νά την πάρουν μαζύ τους.

Η μικρούλα Ραχήλ, ήταν τώρα δύοδεκα χρόνων, μά δεν φάνταζε πάνω από δύτικά. Τραγουδούσε μ' έξαιρετική χάριτα διάσφορα τραγουδάκια κι' ό πατέρας Φελιέ αποφάσισε νά έκμεταλλευθεί το ταλέντο της αύτο. Αποπάσιος δηλαδή νά στέλνη τη δεύτερη κόρη του τη Σάρφα νά πουλάνε πορτοκάλια στά κέντρα, ένω ή Ραντήλ που την συνέδει τραγουδούσε...

Η μικρούλα Ραχήλ, ήσαιε διάσφορους εύθυμους σπουδούς, τόν διότοις, δεν καταλάβαινε τή σημασία, καθώς και έωριτικά τραγουδάκια που ή ώραιες τού Παρισιού τά δύκουγαν μέ τό κεφάλι τους νυσμένο στόν διμο το καθαλλέρου τους. Μιά μέρα, στή Βασιλική Πλατεία, ένας ζωγνωτός κύριος έβαλε ένα πενιφράνικο κι' ένα ποίμνια στό νέο της μικρούλας καλλιτέχνιδος.

Ήταν διάκτιο Ούγκω, δόποιος πρώτος χαρετούσε μέ τη χειρονομία του συνή τή μεγαλοφία της.

Σχεδόν συγχρόνως, δι Σπόρων, ένας καλός κύριος που διεύθυνε κάποιο μουσικό ίνστιτούτο, πρόσεξε μιά μέρα τη Ραχήλ, ένω τραγουδούσε μιά ομάδα στα στήν όποια ή άπαγγελια της έδινε έξαιρετική άξια. Ήτην έπήρε άμεσως στό ίνσιτούτο του, μά ή μουσική δεν ήταν ό πραγματικός δρόμος της. Στού Σόρδων ωστόσο ή Ραχήλ, συνάντησε κάποιο καλλιτέχνη τού γαλλικού θεάτρου, τόν Σαντ-Ωλαίρ, δόποιος είχε δραγωσεί κάποια μικρή σχολή θέατρου. Έκει δήλη τήν θεάτρου μεγάλων δραματικών συγγραφέων, τίς όποιας σε δεκαεπτά μήνες τίνει η μεταρρυθμίση την καταπληκτική αύτήν μεταμόφωση.

(Η ζωή της μεγαλυτέρας ήθοποιού τών αιώνων)

ἀνθρώπους τής ουσιοκίας,

Η μικρούλα Ραχήλ, από τήν πρώτη κιόλας έβδομα δάσα της φοιτήσεώς της σ' αυτό τό σχολείο διασκέπη τόσο, ώστε άκμεσας τήν Κυριακή Ελεύθερη μέρος στήν παρατάσσασι.

Η πρώτη έμφανισις της ήταν τόσο διαδύνατη που την δεκατεσσάρων χρόνων πρό τού κυνού διπήρει μια σληνική άποκάλυψις. Κι' οι άσκαλοι της οι ίδιοι θλέποντάς την να ζωντανευτεί τόσο θυμρώπινον τόσο διδάσκαλον που την διδάσκαλον τίποτα. Την έπομενη Κυριακή ή έπιτυχη τής ήταν άκομα μεγαλύτερη κι' ή μικρή Ραχήλ δέν δργήσεις νά γίνεται τό δάστρο της ειδωλού της ουσιοκίας.

Εν τῷ μεταξύ, ἡ ζωή της στό σπίτι της περινούσε κουραστική καὶ μονότονη. Είχε όλη την φροντίδα τῆς κουζίνας. Ήσαν ἔφταστα σπίτι καὶ νά γενιεύεται κανεὶς γιά έφτα δέν ήταν καὶ άβλου μικρή δουλειά. Πρωινοί, σηκωνόταν καὶ πήγαινε νά κάνει τὰ ψώνια της. «Οταν ἔδρωνε έξη δεκάρες, περγούσε στό λογαριασμό ούτως διχώ κι' διάν ξώδευε εικούσια περνούσε στό λογαριασμό εἰκοτέπεντε.

Ἐκανε μ' ἄλλους λόγους μιά μικρή κλοπή. Μά δικοπόδιος έξαγαίται τά μέσα. Μὲ τά χρημάτα πού έξοικονούσος έτσι, ἀγόραζε τά έργα τού Κορητίου καὶ τού Μολλέρου. «Ἐπειτα, καθώς καβάριζε τά λαχανικά, μελετούσε τά έργα αὐτά, καὶ συχνά, καύσις τή συνέπαιρεν διένθουσιασμός της, συνέθαισε νά ρίχη στό καβάριν τά, ἀκάθαρτα χόρτα ἀντί τών καβάρων.

Μιά Κυριακή, είχε πάνι νά παρακολουθήσῃ τήν παράστασι τού μικρού διάτρου τού Σαντ-Ωλαίρ, στό όποιο έπαιξε ή Ραχήλ, καὶ δι Βεντέλ διευθυντής τού έπιστημου γαλλικού θεάτρου. «Ηθέλε νά παρακολουθήσῃ τό παίζοντας Μαρίον Ντόραρ, τήν όποιαν τού είχαν συστήσει γιά νά τήν προσλάθη στό θέατρο.

Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο.

Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο.

Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο.

Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο.

Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο.

Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο.

Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο. Μόλις ούφωθηκε ή αύλαια, είδε νά προσάλλη στή σκηνή μιά παιδούλα λόγους ρόλους, στή θέατρο στό θέατρο.

Η τραγουδός Ραχήλ
(Γκραβού τής έποχης)

